

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Ezra 10, 10 -12
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

Morgendienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 85 : 1 en 4 (over de gunst vd Here)**
- 4. Lezing van de wet**
- 5. Zingen : Psalm 32 : 1 en 2 (over het geluk als zonden vergeven worden)**
- 6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7. Schriftlezing 1 : Ezra 9**
- 8. Zingen : Psalm 106 : 18, 19 en 20 (over de herhaalde zonden van het volk Israël)**
- 9. Schriftlezing 2 : Ezra 10 1 – 16a**
- 10. Tekst : Ezra 10 : 10 - 12**
- 11. Zingen : Psalm 100 : 1 ,2 en 4 (over het dienen vd Here met vreugd)**
- 12. Dankzegging en voorbede**
- 13. Slotzang : Gezang 90 : 1 - 3 (over het verlangen van dicht bij de Here te zijn)**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 85 : 1 en 4 (over de gunst vd Here)**
- 4. Gebed voor zegen over de opening van Gods Woord**
- 5. Schriftlezing 1 : Ezra 9**
- 6. Zingen : Psalm 106 : 18, 19 en 20 (over de herhaalde zonden van het volk Israël)**
- 7. Schriftlezing 2 : Ezra 10 1 – 16a**
- 8. Tekst : Ezra 10 : 10 – 12**
- 9. Zingen : Psalm 100 : 1 ,2 en 4 (over het dienen vd Here met vreugd)**
- 10. Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 2 : 1 en 5, lezing tussenliggende artikelen**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Slotzang : Gezang 90 : 1 - 3 (90Gz) (over het verlangen van dicht bij de Here te zijn)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, ik weet niet of jullie wel eens nadenken over trouwen. Ik kan me zo voorstellen, dat jullie daar nog niet erg mee bezig zijn. En dat is ook wel zo gezond. Ik zou me kunnen voorstellen dat de jongelui van de middelbare school en het beroepsonderwijs daar toch wel eens vaker in hun gedachten mee bezig zijn. Hoe zou het zijn om getrouwd te zijn? Met wat voor iemand zou ik willen trouwen? En de vraag is ook nog een keer: waarom zou je trouwen? Wat wil je met een huwelijk? Gelukkig worden!. Je trouwt met elkaar, omdat je van elkaar houdt en omdat je graag bij elkaar wil zijn. En zo gaat het ook in onze samenleving. Mensen worden verliefd op elkaar, krijgen een relatie en als het goed gaat binnen die relatie, dan wordt getrouwd op het stadhuis.

Vroeger stond bij huwelijksadvertenties vaak de woorden “met instemming van onze ouders, maken wij u bekend...”. Nu zie je dat vandaag steeds minder. Het huwelijk is meer en meer een zaak geworden uit de persoonlijke levenssfeer. Niemand mag zich daar mee bemoeien. Het is een zaak van het bruidspaar en niemand mag daar verder wat over zeggen. Dit gevoel is diep verankerd in onze samenleving. Als je aan vrienden of collega's zou vertellen dat je van je ouders niet met je verloofde mag trouwen, dan zal de verontwaardiging niet van de lucht zijn. “Waar halen ze het recht vandaan om zich met jouw huwelijk te bemoeien? Dat is toch jullie zaak?” In onze tekst zijn het niet de ouders die zich met het huwelijk van hun kinderen bemoeien, maar is het nota bene de kerk. En het gaat dan niet over huwelijken die nog niet gesloten zijn, maar zelfs over bestaande huwelijken. De kerk eist ontbinding van het huwelijk en wegzending van de kinderen uit dat huwelijk. En wie daar geen gehoor aan wil geven wordt afgesneden van de kerk. De zwaarste tuchtmaatregel wordt tegen dit kerklid gebruikt. Waar haalt de kerk het recht vandaan. Is dit niet schandalig? Stel u voor dat een kerk vandaag de dag haar leden die een getrouwd zijn met een ongelovige man of vrouw zou dwingen tot echtscheiding en het wegsturen van de kinderen uit dat huwelijk. En dat op straffe van afsnijding uit die kerk. Het zou voorpaginanieuws zijn voor kranten als de Telegraaf. Het zou misschien zelfs op de televisie komen. Misschien zouden er zelfs vragen over gesteld worden in de Tweede Kamer. Maar toch is dat wat er gebeurde in de dagen van Ezra. We staan bij de betekenis van deze geschiedenis deze morgen stil. Ik bedien u de blijde boodschap van Jezus Christus onder het volgende thema:

Wie voor de Here leeft, draagt ook zijn huwelijk op aan de Here.

Wie dit doet leeft:

- 1. In vreze voor de Here,**
- 2. In liefde voor de Here.**

Wie zijn huwelijk aan de Here opdraagt, leeft in vreze voor de Here. De maatregel die Ezra neemt is zeer zwaar. Aan het eind van hoofdstuk 10 staan al de namen van de mannen van wie het huwelijk ontbonden werd en van wie de kinderen werden weggezonden. Wat een zware en verschrikkelijke maatregel wordt hier door Ezra en de andere leiders van het volk genomen. Tellen deze vrouwen dan niet? Telt het verdriet van de kinderen dan niet? Valt het dan niet zwaar om het huwelijk dat toch heilig is verklaard door de Here zo te ontbinden? Ongetwijfeld hebben Ezra en de andere leiders best gezien hoe zwaar deze maatregel was. Ze waren zeker niet dom. Ze wisten ook dat ze deze vrouwen in een heel moeilijke positie brachten. Want alleenstaande vrouwen waren in die dagen min of meer vogelvrij. Ze moesten maar hopen dat hun ouders hun weer een plek zouden geven in hun huis. Maar dat zal echt niet altijd gelukt zijn. En dan die kinderen? Van hun vaders beroofd en de ellende tegemoet.

Wat was er nu zo belangrijk dat Ezra en de andere leiders tot zo'n verschrikkelijke maatregel kwamen?

In hoofdstuk 9 hebben we gelezen dat Ezra zwaar ontdaan toen hij hoorde dat het volk Israël, de priesters en de Levieten zich niet afzijdig hadden gehouden van de bevolking van het land en ook niet van de gruwelijke gebruiken van de Kanaänieten, Hethieten, Perizzieten, Jebusieten, Amonnieten, Moabieten, Egyptenaren en Amorieten. Deze gruwelijke gebruiken waren aan de ene kant seksueel van aard. Veel van de heidense godsdienst had te maken met vruchtbaarheid. Het ligt daarbij voor de hand dat de dienst aan de goden van de vruchtbaarheid doortrokken was met rituelen rond seksualiteit: orgies, homoseksualiteit en in het uiterste geval seks met dieren die symbool zijn van kracht en vruchtbaarheid. Aan de andere kant waren deze gebruiken bloederig van aard. We lezen hoe de priesters van de Baäl op de Karmel zichzelf met messen snijden om Baäl ertoe te bewegen het altaar in brand te steken. Ook weten we dat de dienst aan Moloch gepaard ging met het offeren van kinderen. Allemaal dingen die de Here een gruwel zijn. Dingen waarvoor de Here deze volken ook uit hun land verdreven heeft. In Exodus 34, 16 waarschuwt de Here zijn volk ervoor om met de dochters van het land Kanaän te

trouwen: “En als jullie uit hun dochters voor je zonen vrouwen kiezen, en die vrouwen geven zich met hun goden af, zullen ze ook je zonen daartoe verleiden.” In Deuteronomium 7,3-4 herhaalt Mozes deze boodschap van de Here als hij zegt: “Sta ook geen huwelijksverbintenissen met hen toe; sta uw dochter niet af aan een van hun zonen en zoek bij hen geen vrouw voor uw eigen zoon. Want zij zouden uw kinderen ertoe verleiden de Here ontrouw te worden en andere goden te dienen. Daarmee zou u zijn toorn over u afroepen en dat zou u meteen met de dood moeten bekopen.”

Ezra als groot kenner van de wet heeft deze waarschuwingen van de Here ongetwijfeld gekend. En ook de straf die de Here zou laten volgen op overtreding ervan. De toorn van de Here wordt er door opgewekt en ze zouden het met de dood bekopen. Nog maar kort geleden dat de Here het leven van zijn volk hersteld. Vanwege hun zonden en ongelof had de Here ze weg laten voeren in ballingschap. Door de genade van de Here, konden ze sinds kort weer als vrije mensen in hun vaderland wonen. En nu begon de ellende weer opnieuw. Het volk ging weer doen wat de Here zo uitdrukkelijk verboden had. De huwden met de dochters van de heidense volken en gingen meedoen met hun schandelijke heidense rituelen waar de Here zo van gruwte. Dit was spelen met vuur. Spelen met het vuur van Gods verschrikkelijke toorn. En er was dus ook geen plaats of ruimte voor halve maatregelen.

Ezra knielt dan ook in diepe rouw voor de Here neer. Niet omdat hij zelf deze zonde heeft begaan, maar omdat het volk waar hij ook toe behoort deze zonde heeft begaan. Als echt priester belijdt hij de schuld en smeekt de Here om genade. Maar dat niet alleen. Hij gaat ook een einde maken aan deze zonden. Hij stuurt boden door het land met de boodschap dat iedereen binnen drie dagen in Jeruzalem moet verschijnen bij het huis van de Here.

Het volk verschijnt, want het begrijpt dat het ernst is. Anders zou er nooit een dergelijke boodschap door het land gaan. Het volk verzamelt zich in de stromende regen in het koude seizoen bij de tempel. Ze rilden van de kou en de regen. Maar ze rilden ook van angst. Wat gaat er gebeuren? Welke straf zal de Here over ons doen komen of zullen we de verschrikkelijke toorn van God kunnen afwenden? De angst voor de macht en de kracht van de Here is groot. En terecht. Want ze hebben nog niet lang geleden meegeemaakt in wat voor ellende de toorn van de Here ze kan storten. Om te voorkomen dat de toorn van de Here opnieuw over ze heen komt, beloven ze te zullen doen wat Ezra ze

opdraagt. Dat iedereen die met een heidense vrouw getrouwd is, haar wegstuurt samen met de eventuele kinderen uit dat huwelijk. De vrees voor de Here brengt het volk ertoe te doen wat de Here ze had opgedragen: zich afzijdig te houden van de bevolking van het land en van de uitheemse vrouwen. Dat in de eerste plaats.

Wie zijn huwelijk aan de Here opdraagt, leeft in liefde voor de Here. Zou de kerk dit ook vandaag nog van de gemeenteleden moeten vragen? Dat broeders en zusters die met een ongelovige man of vrouw getrouwd zijn, scheiden? Nee, zeker niet. De Here heeft ons daarover nieuwe richtlijnen gegeven in 1 Kor. 7,12ff. “Wanneer een broeder een ongelovige vrouw heeft die bij hem wil blijven, mag hij van haar niet scheiden. Dit geldt ook voor de zuster: wanneer ze een ongelovige man heeft die bij haar wil blijven, mag ze niet van hem scheiden. Van de kinderen wordt zelfs gezegd dat deze geheiligd zijn in de gelovige man of vrouw. In die zin is de situatie ook veranderd. Ook speelde bij het gebod van de Here om zuiverheid mee, dat de Here niet wilde dat zijn volk door deze huwelijken met heidenen uiteindelijk op zou gaan in de massa van de volkeren. Zijn volk moest een heilig volk blijven, want hoe zou zijn Zoon op aarde zijn werk kunnen doen, als de gedachtenis en dienst aan God helemaal vergeten was? Met het oog op de komst van zijn Zoon. Met het oog op de redding van de wereld had de Here ingesteld dat zijn volk zuiver moest blijven. Nu Gods Zoon op aarde is gekomen en het verlossend offer voor onze zonden heeft volbracht is wat dat betreft de situatie ook veranderd. Maar wat niet veranderd is, is dat we onze huwelijken niet los mogen maken van onze dienst aan de Here. Het eerste dat Ezra tegen het volk zegt is dat zij ontrouw zijn geweest. Ontrouw aan de Here. Ze hebben niet gedacht aan het verbond dat de Here met hen gesloten heeft. Het verbond waarin Hij beloofd heeft hun God en Vader te zijn en waarin zij geroepen zijn om zijn volk en zijn kinderen te zijn. Ze hebben niet God op de eerste plaats gesteld maar zichzelf. Het is op zich niet duidelijk waarom sommigen uit Israël met deze heidense vrouwen getrouwd zijn. Het kan natuurlijk verliefdheid en liefde zijn geweest. Het kan ook te maken hebben gehad met economische motieven of motieven van veiligheid. Als ik mijn zoon met de dochter van mijn heidense buurman laat trouwen, dan zijn we familie en dan zal hij mij vriendelijk gezind zijn. Of er was de hoop op een flinke bruidschat van de kant van het meisje. Maar wat de reden ook was, het kwam niet voort uit gehoorzaamheid aan de Here. Als ze zich bij hun keuze de vraag hadden gesteld: wat vraagt de Here van mij, dan hadden ze nooit deze keuze ge-

maakt. Ze hebben zich onttrokken aan Gods recht op hun liefde en hun dienstbetoon. Ze hebben de Here niet op de eerste plaats gezet. En dat is een grote zonde. Zeker als het over zoiets levensbepalend gaat als het huwelijk.

Daarin is niets veranderd. En dat bepaalt iedereen die serieus verkering heeft, maar ook iedereen die getrouwd is voor de vraag welke plek heeft mijn huwelijk of verkering in het leven met de Here. Wie zegt: ik maak zelf wel uit met wie ik trouw, die onttrekt een heel groot deel van zijn leven aan de dienst aan de Here. Wie zegt: als je echt van elkaar houdt, dan is het niet erg als mijn aanstaande niet gelooft, die onttrekt zijn liefde en huwelijksleven aan de Here. Want hoe zul je huwelijk in dienst kunnen stellen van de Here als je man of vrouw niet voor de Here wil leven? Maar je huwelijk in dienst stellen van de Here geldt niet alleen voor degene die nog niet getrouwd zijn, maar zeker zo veel voor de mensen die wel getrouwd zijn. Een huwelijk kan na jaren, soms al na maanden, een soort vast patroon worden. Een vanzelfsprekendheid worden die er is, maar waar je niets meer in investeert. Het huwelijk is toch gegeven op dat man en vrouw elkaar tot hulp zijn. En waarin? In de huishouding? Dat kan. Maar niet in de eerste plaats. Nee, ze zijn door de Here aan elkaar gegeven en met elkaar verbonden om elkaar tot een hulp te zijn in de dienst aan de Here. Elkaar helpen in het leven met de Here. Elkaar stimuleren in het leven met de Here. Soms dingen opgeven opdat de ander kan groeien in het leven met de Here. Of opdat de ander zijn gaven kan gebruiken in de dienst aan de Here. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het werk in de kerk. Natuurlijk is het gezelliger om als man en vrouw 's avonds lekker op de bank tegen elkaar aan te liggen. Maar het is ook mooi om je man los te laten zodat hij zijn wijk in kan gaan als diaken of ouderling. Of om hem of haar naar een vergadering te laten gaan van een commissie of van een bijbelstudievereniging. Is het nog onderdeel van gesprek in de huizen, tussen man en vrouw, wat we met ons leven doen. Hoe we ons leven zo kunnen inrichten dat het voor de Here een vreugde is.

De man of vrouw die dat gesprek saboteert, verziekt daarmee zijn huwelijk en maakt het zijn man of vrouw bijzonder moeilijk om het huwelijk voor de Here te leven. Een dergelijke man of vrouw hoeft niet te worden weggestuurd, maar hij of zij zal zich wel moeten bekeren. Onze Verlosser de Here Jezus Christus leefde niet voor zichzelf. Hij leefde voor zijn Vader. Om zijn Vader blij te maken. Als zijn Vader blij was, was Hij blij. Onze Here Jezus Christus leefde niet voor zichzelf. Hij leefde om u en mij blij te maken.

Om ons leven te redden van de dood. Om ons leven te redden van de zinloosheid, de leegte en de ijdelheid. Laten wij dan dat duur betaalde leven niet verkwisten en verkwanselen, maar laten we het gebruiken als een kostbaar geschenk. Een kostbaar geschenk om daar onze Verlosser Jezus Christus, zijn Vader en de Heilige Geest, daarmee blij te maken. Om daarmee te danken voor alles wat wij van Hun hebben ontvangen en elke dag weer ontvangen. Uit vrees voor onze God en uit liefde voor onze God.

Amen